

den foreslaaede Ordning med en Forening af Retsbetjent- og Borgmesterembedet i samme Person burde gaa til en Deling af disse to Embeder allerede nu, at man har foreslaaet det saaledes som her, fordi man tænkte, at en saadan Deling vilde være vanskelig at gennemføre. Regeringen har derfor ment at kunne nøjes med den her foreslaaede Ordning under Hensyn til, hvilke Vanskeligheder en saadan Deling stadig møder, hvor der er Tale om større Kommuner. Jeg skal saaledes nævne Horsens, over for hvilken By man fra Rigsdagens — i alt Fald fra det andet Tings — Side har vist sig meget lidt villig til at gaa til en saadan Sondring af det forenede Retsbetjent- og Borgmesterembede, og jeg tror derfor ikke, man kan nære noget Haab om, at en saadan Deling vilde kunne gennemføres i Esbjerg. Jeg skønner heller ikke rettere, end at man maatte kunne komme igennem med en Ordning som den her foreslaaede, naar man bevilger det paagældende Embede det behørige Kontorhold, samtidig med, at man stiller Embedet i 1ste Klasse. Jeg skal saaledes vedblivende anbefale, at man holder sig til den her foreslaaede Ordning paa dette Punkt.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem bemærkede, at der i 1856 var et Forslag fremme om at gøre Silkeborg til Købstad. Dette Forslag findes optaget i Departementstidenden for 1856; jeg henviser til dens Spalte 1135, hvor det ærede Medlem vil kunne søge Oplysning om, hvorledes man den Gang tænkte sig, at Spørgsmaalet burde løses. Det er dog et Faktum, at det kun en Gang i dette Aarhundrede er sket, at man har oprettet en ny Købstad, nemlig i 1818. Det Forslag, som var udarbejdet i 1856, blev jo nemlig ikke gennemført i Rigsdagen.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 3 angaaende Ordningen af Næringsforholdene er der blevet rejst nogen Tvivl, ogsaa fra det nævnte ærede Medlem med Hensyn til de Næringer, hvis Næringsadkomst var deponeret ved Udgangen af Aaret 1898, om, hvorvidt det skulde staa saadanne næringsdrivende aabent at benytte den Adgang til at fortsætte Næringen, som gives de øvrige næringsdrivende ifølge § 3, andet Stykke. Saaledes som Paragraffens Bestemmelser ere formulerede, mener jeg ikke, at en saadan Adkomst vil kunne tilkomme dem, og jeg tror lige saa lidt, at det vil være rigtigt at tillægge dem en saadan Ret.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) udtalte en Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt i første Stykke af § 3 at medtage

Næringslovens § 55 blandt de Bestemmelser i Næringslovens Afstandsbestemmelser — Læbælte-Bestemmelserne — som ikke skulle gælde over for Esbjerg. Naar man overhovedet forlader Bestemmelsen om Læbælte her ved Forslaget, bør man gøre det fuldt ud, saaledes at man ikke indfører nogen Beskyttelse for Næringer i selve Esbjerg, hvor den ikke hidtil findes. At man ikke gjorde det i sin Tid med Hensyn til de forskellige Handelspladser, hvor i øvrigt Læbæltebestemmelserne ere indførte, kan jo have beroet paa de lokale Forhold, og paa, at man ikke den Gang har set saaledes paa Forholdene, at man mente at burde skride til Ophævelsen af denne Beskyttelse. Jeg tror, at Tanken om, at det at ophæve disse Læbælter er den rette Vej, er bleven mere udbredt end tidligere, men det er jo et Spørgsmaal, der kan komme under nærmere Overvejelse.

Det ærede 3dje Medlem for 8de Kreds gjorde en Bemærkning med Hensyn til § 6 om, at det formentlig var en Fejltagelse, at der var henvist til Købstadkommunallovens § 18. Jeg skal ganske vist indrømme, at der tillige burde være henvist til § 17; det er en Inkurie, at den ikke er bleven medtaget.

Saa er der af forskellige ærede Medlemmer gjort Bemærkninger med Hensyn til de Bestemmelser, der findes i Forslagets §§ 9 og 12 om en vist Frist for Indførelsen af Købstadlovgivningens Byggeforskrifter og for Indførelsen af Bygningsafgift for Esbjerg Markjorder. Saaledes som Bestemmelserne i Forslaget her ere formulerede, tager jeg næppe fejl i, at de ere i Overensstemmelse med de tilsvarende Forskrifter i Loven om Landdistrikters Indlømmelse af 17de Maj 1873. Man har ment, at det vilde være mindre humant, om de paagældende Grundejere ikke fik aabnet Adgang til en Udsættelse af Indførelsen af Købstadlovgivningens Byggeforskrifter, og at det med Hensyn til Markjorderne vilde falde særlig vanskeligt for de paagældende Ejere at udrede Bygningsafgiften, da man maa huske paa, at saaledes som Forslaget foreligger, vil det tillige paahvile dem at udrede Hartkornsskatterne, saaledes at de foruden de bestaaende Hartkornsskatter tillige ville faa en Bygningsafgift. Derimod ville Ejendommene paa Købstadens Grund blive befriede for Hartkornsskatten. — Hvad Bestemmelserne i § 4 angaar, som særlig bleve omtalte af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds, bliver Forholdet det, at Esbjerg vil komme til at deltagé sammen med de